

Î N C H E I E R E

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorii:

Svetlana Novac
Ala Cobăneanu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Corcubet Dmitri,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Matusenco Ion împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Moldasig” și Curcubet Dmitri, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Raiffeisen Leasing” și Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Corcubet Dmitri și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

a c o n s t a t a t:

La 15.11.2012, reclamantul Matusenco Ion s-a adresat cu acțiune împotriva SRL „Moldasig” și Curcubet Dmitri, solicitând încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 10.07.2012 ora 13.45, pârâtul Curcubet Dmitri, aflându-se la volanul automobilului de model „Renault Megane” cu nr. de înmatriculare IL BE 882, deplasându-se pe str. I.Creangă, mun. Chișinău, la intersecția drumului cu semnificație neechivalentă, pe drum fără prioritate, nu a acordat prioritate automobilului ce se deplasa pe drum cu prioritate și ca rezultat a tamponat automobilul de model „Peugeot 308” cu nr. de înmatriculare K AQ 019, la volanul căruia se afla Matusenco Ion.

În baza deciziei MAI nr.01-689236 din 10.07.2012, a agentului constatat din cadrul Secției de Poliție Rutieră al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, Curcubet Dmitri a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier, fiind sancționat cu amendă și 5 puncte de penalizare. Procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost contestat de către pârât, fiind în vigoare începând cu 26.07.2012.

Reclamantul a menționat că urmare accidentului rutier produs, automobilul său a fost deteriorat considerabil, fapt ce a necesitat efectuarea lucrărilor de reparație. În perioada 10.12.2011-09.12.2012, potrivit contractului de asigurare de răspundere civilă auto, automobilul condus de către reclamant era asigurat CASCO la SRL „Moldasig”, care la 10.07.2012 a fost notificată despre producerea accidentului rutier, fiind înregistrat dosarul de daune. Potrivit actului de efectuare a lucrărilor de reparație a automobilului de model „Peugeot 308”, reclamantul a achitat suma de 26003,00 lei, ce urmează a fi încasată din contul companiei de asigurare.

Pârâtul a fost somat la 30.08.2012 și abia la 12.09.2012 a informat pe reclamant că respectiva companie este disponibilă să achite suma de 16981,00 lei pentru reparație, sau

să repare mijlocul de transport la o stație de reparație auto cu care aceasta are contract de colaborare. Aceasta, cu toate că SRL „Moldasig” a fost informată despre faptul că automobilul este în garanție și urmează a fi reparat doar în cadrul centrului acreditat.

Reclamantul consideră că suma calculată de către compania de asigurări nu corespunde realității și este în contradicție cu clauzele contractului de asigurare, și anume cu pct.7.3 al contractului. Astfel, suma propusă este cu mult micșorată și nu corespunde cerințelor standarde pentru reparația automobilului, motiv pentru care înaintează acțiunea pentru revendicarea drepturilor patrimoniale.

Prin cererea de concretizare reclamantul a solicitat încasarea de la SRL „Modasig” a sumei de 2016,00 lei prejudiciu material cauzat în urma accidentului rutier și 1978,00 lei penalitate în total 3994,00 lei. Totodată, de la Dmitri Curcubet a solicitat încasarea sumei de 5000 lei prejudiciu moral și 20339,17 lei prejudiciu material ce constă în cheltuielile de locațiune a mijlocului de transport pe perioada 12.07.2012-13.09.2012.

Ulterior, în ședința de judecată, reclamantul a renunțat la pretențiile față de SRL „Moldasig”, susținând cerințele doar în privința pârâtului Curcubet Dmitri, solicitând încasarea din contul acestuia a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și prejudiciul material în sumă de 20339,17 lei ce constă în cheltuielile de locațiune a mijlocului de transport în perioada 12.07.2012-13.09.2012.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31.10.2013 a fost admisă parțial acțiunea și s-a încasat de la Curcubet Dmitri în beneficiul lui Matusenco Ion prejudiciul material în mărime de 20339,17 lei și prejudiciul moral în sumă de 1000,00 lei. În rest cerințele au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15.04.2014, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Corcubet Dmitri și menținută hotărârea primei instanțe din 31.10.2013

La 20.05.2014, Corcubet Dmitri a declarat recurs în termen legal, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești ca fiind neîntemeiate și ilegale, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Matusenco Ion să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 15.04.2014 urmează să fie casată reieșind din faptul că instanța de apel în mod eronat a interpretat normele materiale, nu a fost aplicată legea care urma să fie aplicată, au fost încălcate esențial normele procedurale și nu s-a expus asupra motivelor invocate în cererea de apel, precum și că atât instanța de fond cât și cea de apel în mod arbitrar au apreciat probele din dosar, hotărârea fiind pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, toate acestea constituind temei de casare prevăzut de art.432 alin.(1),(2) lit.a),b),c) și alin.(2) lit.f) CPC.

Totodată, recurentul a invocat precum că instanțele judecătorești au încălcat art.1398,1422 Cod Civil și art.38 CPC, și că au ignorat prevederile legale cu privire la condițiile în care poate fi încasat prejudiciului material și moral. Consideră că încasarea sumelor de bani exorbitante din contul recurentului, fără ca acesta să fie responsabil în mod direct de prejudiciul cauzat, atentează în mod grav asupra dreptului de proprietate prevăzut de art. 1 Protocolul adițional CEDO în conjuncție cu art.6 CEDO.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Corcubet Dmitri este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Corcubet Dmitri, precum că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Corcubet Dmitri, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Corcubet Dmitri împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Matușenco Ion împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Moldasig” și Corcubet Dmitri, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Raiffeisen Leasing” și Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, privind încasarea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii:

Svetlana Novac

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală